

JAZ IN MOJ DENAR

(opisni esej)

V šoli pri razrednikovi uri smo dobili izziv z žepnino. Na voljo smo imeli 10€ le-te. Na podlagi teh 10-ih evrov, smo morali v tabelo vpisati, da vi v petih dneh kupili in koliko predvidevamo, da to stane. Napisali smo potrebe in dobrine. Moje potrebe so bile jajca, mleko in olje, ki ga potrebujem za peko jajc. Kot dobrine sem ovrednotila čokolino in sok, saj to ni nujno za življenje.

Po vsem tem smo morali iti v trgovino in preveriti, ali so bila naša predvidevanja blizu resničnim cenam izdelka.

Moram priznati, da sem za nekatere izdelke predvidevala kar višjo ceno, kot je resnična. Npr. mleko sem ovrednotila, da stane 3€ na 1 liter, v resnici pa je stalo 0,79€.

Jaz gledam v trgovini cene, ki so nižje, se pravi izdelke, ki so v akciji. Tako bom kupila kar nekaj reči, a porabila manj denarja, saj bom bila pozorna na cene posameznih izdelkov.

Z denarjem znam ravnati, čeprav se mi je že zgodilo, da sem denar, ki sem ga dobila od tete ali staršev porabila v slaščičarni ali v trgovini, kjer sem kupila dobrine. Večinoma kupujem stvari, ki jih res potrebujem za življenje in s tem prihranim denar.

Včasih pa pridejo dnevi, ko imam veliko dela in sem cel dan v glasbeni šoli. Takrat si grem v pekarno iskat slanič ali kaj podobnega, saj sem lačna, a če si lačen, nimaš energije za igranje in pihanje v flavto.

Enkrat pa smo šle s prijateljicami po prireditvi v slaščičarno. Bile smo tri. Jaz in ena prijateljica sva naročili eno kepico sladoleda, druga prijateljica pa sadno kupo. Za vse skupaj smo porabile 3,30€. to je bila za nas dobrina, a včasih je vseeno dobro, če se malo posladkamo.

Iz tega izziva, sem se veliko naučila. Po vsem tem razmišljanju, sem prišla do spoznanja kako pomembno je varčevanje, saj denar ni igrača. Včasih si predstavljamo, kako smo ubogi, če nimamo neke stvari, ki je popularna in moderna, a nikoli ne pomislimo, kako je sirotam, ki nimajo hrane in vode, kako so veseli za kos kruha in kozarec vode. Mi pa hrano mečemo stran, a se ne zavedamo, da gre z njo stran tudi denar. Lahko nas je sram!

Če bi vsi dobili takšen izziv in bi več razmišljali o žepnini, varčevanju in pametni porabi denarja, bi nam bilo lepše. Bili bi zadovoljni s tem, kar imamo. Resnično upam, da se bo nekega dne vse poboljšalo in nas bo srečala pamet.